UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum tam quadragesimales: q[uam] de sanctis

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria quarta secu[n]de dominice. xl. de superbia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69837

Visual Library

Achab humiliatū corā me:qꝛ humili
atus eſt non inducā malū i dieb⁹ ei⁹
Merētur quidē pctōres flagellari O
quot ſodomite..O quot ribaldi:tn̄ ꝑꝑ
pctā bōa q̄ agūt de⁹ nō facit. ¶ Sexto
valēt ad boni. ⁊c̄.qꝛ ex bono ope hō
ꝯſolat̄.O Ber.q̄d dicis. Nulla maioꝛ
pena:mala cōſciētia. Uis ſemꝑ letus
eſſe. Bene viue, Bona ꝯſcia. veꝝ gau
diū hꝫ. Jlle.⁊ in.iiij. Ethi. Null⁹eſt q̄
non gaudeat bonis opibus. Jn. viij.
boni oꝑatio ſtudioſa delectabilis eſt
Cicero.li.de.Sen̄. Cōſciātia bn̄ acte
vite multoꝝ qꝫ bn̄factoꝝ recoꝛdatio
iocūdiſſima ē. Jn.vi. Ethi. Uirtuoſoꝝ
btiſſima eſt vita. Quō pater. Qn̄ va-
dis ad ꝯfeſſionē:quō tēdis. Uere pat
vt ſpēs ad incātatorē. Qꝛ on⁹ſuꝑ me
habeo odij:vſure:luxurie. Sed facta
confeſſione cū debitis modis tot⁹ le
tus reuertoꝛ. Nō eſt gaudiū ſuꝑ illō.
Exēplū ſcti Gerardi: q̄ vſqꝫ ad vltimā
decrepitatē in pctis ꝑmanēs ſemꝑ tri
ſtis ſꝑ renegādo. O quot plures de i-
ſtis. Una dieꝝ capill⁹ can⁹ cecidit d̄
capite queꝫ. vidēs dixit. Oy me.hora
eſt. Un̄ conuerſus eſt. Qui cōuerſ⁹ ſꝑ
letus erat:ita vt mirarentur aſtātes
Jdeo Sen̄. Sola virtus ꝓſtat verum
gaudiuꝫ et ſecurū. Jdeo diſcurrēdo ꝑ
oīa que poſſideri a nobis poſſūt intel
ligimus ſolā virtutē relinqui que nos
conſtituat in ſtatu laudabili ⁊ hono-
rabili. Plautus in Amphitrione. Uir
tus in ſe habet omnia hec eſt illa que
facit hoīem bonū.in.ij. Ethi. Uirtus
eſt que facit bonuꝫ habenteꝫ ⁊ opus
eius reddit bonū. hec eſt illa que di-
gnū facit laude. hiero. Nobilitas ſū
ma eſt apud deuꝫ claruꝫ eſſe virtuti-
bus. hec illa que facit filiuꝫ dei. Jn.
vij. Ethi. hoīes dicuntur dij propter
virtutis excellentiā. hec illa que ho-
minē deo aſſimilat Apuleius de deo
ſocratis. Nihil eſt deo ſimili⁹ q̄ꝫ vir
animo ꝑfecte bonus. hec eſt illa que
aſtra aduerſa ⁊ terrenas calamitates
aio forti ferre preſtat. hec eſt que ſēꝑ
nos detinet in delitijs ſpūalibus ope
rare bonū oīni tēpore. Un̄ Ric.in.iiij
diſ.xlix. Sācti in patria gaudiū hn̄t
accidētale de bono qđ in mortali fece
runt inſuper ⁊ damnati. O bonum.
¶ Septimo ad boni operis aſſuefa-
ctionē:qꝛ hō aſſueſcit ad bona opera
qꝛ bene agere eſt ars ⁊ regula:ſi hō
incipit bene agere. Et ꝑ oppoſitum.
Jncipias ieiunare:vigilare:oꝛare:⁊
hmōi.erit ꝑfecto tibi facile.

¶ Feria quarta ſcđe hebdomade
quadrageſime. De ſuꝑbia.

Aſcēdens Je
ſus hieroſolimā aſſum
pſit ſecū duodeci diſci
pulos ſuos ſecreto: et
a't illis. Ecce aſcendi
mus hieroſolimā.⁊ filius hoīs tradet̄
Mat.xx. ¶ Scđm Alber.triplici de
cā paſſionē ſuā xp̄s plunes ꝓdixit di
ſcipulis. Prima vt eis ſicut amicis re
uelaret ſecretuꝫ ſue mētis. Prouer.
xxv. Cauſam tuā tracta cū amico iu-
giter. Scđa vt haberēt cāꝫ meditādi
ipam. Et eā in memoriam haberent
vt ſic oīa tollerarēt. Trenoꝝ.iij. Me
moria memoꝛ ero:⁊ tabeſcet in me
aīa mea. Grego. Si paſſio xp̄i ad me-
moriā reducit̄:nihil ē quod nō eque
aīo toleretur. Tertia vt dat intelligi
q̄ volūtarie patiebat̄ q̄ mortē ſuā ꝓdi
cabat. Juxta illud Eſa.liij. Oblatus
eſt:qꝛ ipſe voluit. Sequit̄ filius hoīs
tradetur. Scđm Alber. A tribus fuit
traditus. Primo a patre pro cōmuni
tate humani generis. Ad Ro. viij.
Proprio filio ſuo non pepercit:ſed ꝓ
omnibus nobis tradidit illum. Scđo
a ſpūſctō. Ad heb. ix. Per ſpm̄ſctm̄
ſemetipſum obtulit immaculatū deo
Tertio ſeipſum tradidit. Ad Epheſ.
vi.tradidit ſemetipſum ꝓ nobis obla
tionē ⁊ hoſtiā deo in odorem ⁊c̄. Ad
huc eo loquente. Acceſſit mater filio
rū zebedei Jacobi ⁊ Johannis petēs
vt vn⁹ ad dexterā:alius ad ſiniſtram

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſederet. in regno ſuo. Scdm Nico. de
lyra Jacob⁹ ⁊ Jo. credebāt xp̄z poſt ſu
az reſurrectionē regnare in hirl'm ſi-
cut dñs tp̄alis: vñ cupiūt ſublimari.
Et hec petitio fuit a filijs p̄ medium
matris. q̄ p̄ ſe verecūdabāt. Dñs aūt
hñs reuerentiā mulieri. nō r̄ndit: ſz
filijs: ſciens ꝙ hec petitio ꝓcedebat
ab eis dicēs. Neſcitis q̄d petatis. Po
teſtis bibere calicez quē ego bibitur⁹
ſū Glo. Bibere calicē. i. ſuſtinere mor-
tē ignominioſā: quā ego paſſurus ſū
p̄ quā debeo venire ad regnū nō tp̄a-
le vt creditis: ſz eternū. Dicūt ei. Poſ-
ſumus Qd verū fuit: qz Jo. fuit virgis
flagellat⁹. in oleo miſſus. veneno po-
tatus. vñ eoꝝ petitio fuit verificata
Preterea qz iacobus bibit: quia fuit ca
pite truncatus. Vñ dixit eis. Calicē q̄-
dē meuz bibetis. ſ. p̄ tormenta. Sede-
re aūt ad dexteraz meā vel ad ſiniſtrā
nō eſt meū dare vobis. Qd verbū qua
drupliciter exponit. Rabanus. Non
eſt meū: qz non habeo illud a me: ſed
a patre. Remigius. Non eſt meuz da
re vobis: in fine veſtro merito ⁊ labo
re. Hiero. Non eſt meuz dare vobis,
ſ. talib⁹ quales vos eſtis. ſ. ſup̄bis et
ambitioſis: ſz humilibus. Criſo. Non
eſt meū ſcz ratione cognationis car-
nalis: ſz electionis eternalis. Audi-
entes aūt decē idignati ſūt de duob⁹
fratribus: Jeſus aūt dixit eis. Scitis
qz p̄ncipes gentium ⁊c̄. Quaſi dicat.
Maioritas in regno meo non acq̄rit
eo mō ſicut in regno terreno q̄ acq̄rit
p̄ ābitionē: in meo aūt p̄ hūilitatez:
iuxta illō. Qui ſe humiliat exaltabit
Vñ ⁊ Fabius maximus: ad. P. Emi-
liuz. Qui gloriā ſpreuerit: verā habe
bit. Applica. Hodie ſermo erit de ſup
bia. De qua tria ſunt videnda.

¶ Primū dr̄ diffinitionis.

¶ Scdm dr̄ abhominationis.

¶ Tertiū dr̄ punitionis.

¶ Primū dr̄. Aug. in. xiiij. de ci. dei.
Et greg. in. xxxi. mor. Sup̄bia eſt ap
petitus inordinatus ꝓp̄ie excellen-
tie ꝯtra regulā ⁊ mēſurā a deo ſibi p̄-
fixam. Jlle. Ad maiorē noticiā eſt no
tandū ſm̄. Tho. xxij. q. clxij. ar. ij. cuz
quo Albe. ſup Lu. ꝙ quattuor ſunt
ſup̄bie ſpēs. Prima eſt cuz q̄s exiſti-
mat bonū qd̄ h̄z a ſeipſo habere vt in-
geniuz bonū: ſciam diſcretionē diui-
tias pulchritudinē ⁊ hmōi. Jn hac ſu
perbia Lucifer q̄ vt dicit Bon. in. ij.
di. v. ſtatim vt vidit ſuā pulchritudi-
nē p̄ſumpſit: non deo ſz ſibi attribuēs
illud bonū De quo Jſa. xiiij. Jn celuz
ſ. ſanctiſſime trinitatis: aſcendā: ⁊ ex
altabo ſoliū meū: ⁊ ero ſilis altiſſimo
Vbi notat Bona. in. ij. vbi ſupra ꝙ du
plex eſt ſilitudo. Vna dr̄ equparentie
alia eminentie. Prima eſt in diuinis
p̄ſonis. De qua Ambro. ptractās il-
lud. Deus q̄s ſimilis erit tibi. Filius
vtiqꝫ. q̄ eſt imago patris. Hanc ſimi-
litudinez non appetijt demō. eſſe ſcz
vt deus. Et rō. Qz vt h̄z phs. iij. Ethi
Electio non fit impoſſibiliū. Demon
omnino ſciuit eſſe impoſſibile cū eſſet
mira ſapientia preditus: creaturam
non poſſe adequari. Scda dr̄ ſilitudo
eminentie. que eſt hr̄e btitudinem ex
merito ꝓp̄e virtutis ⁊ nō alieno. De
hac Aug. li de virginitate. Dyabol⁹
in celo voluit eſſe ſicut deus. Et Ber.
Appetijt equalitatem potentie. Et
Anſel Appetijt p̄eſſe ſū meritis Qui
in ſnia idē ſūt. ſ. ꝙ voluit oīb⁹ p̄eſſe p̄
p̄ria auctoritate. Petiū ergo eius fu-
it ꝙ ad ꝯſequendā ſuā beatitudinē q̄
conſiſtit in plena viſione dei non ſe
erexit in deuz tanq̄ȝ in finē ⁊ princi-
piuz ſuuz ſed eū conſequi voluit p̄ vir
tutez ſue nature ſine deo conferente.
Punit⁹ ē in inferno. O quot hn̄t hāc
q̄ bona q̄ hn̄t a ſeipſis credunt hr̄e: et
non a deo. O pater ego laboro die no
ctuqꝫ mea induſtria lucratus ſū hoc
⁊ illud. Exemplum illius. Jmolenſis
de vinea: qui dixit cuidā patri. Lau-
da marſupiuz meuz ſi eſt bona. Et in
li. de. vij. donis de illo q̄ in pulpito le
gens ep̄las Pauli: cū laudaret ab oī
bus: ꝙ bene legeret: dixit. Melius in
telligo: q̄ȝ ip̄e apoſtolus. Talis fuit

ſupbia romanoꝝ. De qua Aug. in .i.
li. de ciuitate dei. c. iiij. ꝙ deo ſe ſimi-
les eſtimabãt. Contra quos apſus .i.
Corin. iiij. Quid habes o hõ: qđ non
accepiſti. Et Jaco. i. Oẽ datũ optimuz
⁊ oẽ donũ ꝑfectuz deſurſuz eſt. deſcẽ
dẽs a patre luminũ. Et. i. Para. xxiij
Tua ſũt oĩa. Et lu. xv. Oĩa mea tua
Et meſue in ꝓlogo ſue practice. Sa-
nat ſolus langnores de⁹ ⁊ q̄libet res
a deo hʒ ꝑfectionẽ. Secunda ſpecies
eſt cũ q̄s bonũ qđ habet ſibi aſcribit
ex ꝓprijs meritis credẽdo aliquã ex
cellentiã eſſe in natura vel fortuna:
ꝓ q̄bus videꝛ ꝙ deus ſit eis obligat⁹
O pater inq̄t ille: vado ad miſſã: ad di
uina. Et de mulieribus: Dico. iij. pa
ter noſter: ⁊. v. Aue maria. ad honorẽ
quinqꝫ plagaꝝ elemoſinas facio. Un-
de pater ego naturaliter volo ꝙ de⁹
faciat mihi bene et det mihi paradi-
ſum. Jſta eſt ſuperbia maxima. Qꝛ
vt habʒ Thomas in. ij. diſtin. xxviij.
arti. i. Merita noſtra non ſunt ſuffi-
cientia vt deus bonuz nobis det. Ad
Titũ. iij. Non ex operibus iuſticie q̄
fecimus nos: ſed ⁊c̃. Et. ij. Corin. iij.
Non ſumus ſufficientes cogitare ali
quid ex nobis quaſi ex nobis: ſed ſua
mera pietas: hãc habuit. Nabucho-
donoſor. De quo Dañ. iiij. di. Nonne
hec eſt babylon. quam ego edificaui
in robore meo. i. virtute mea. Sed
punitus eſt: qꝛ in beſtiam mutat⁹ ſm
fantaſiam. et herbas vt bos edebat. q̄
a capite vſqꝫ ad medium erat vt bos
de reſiduo vt leo. Preterea ī hac fuit
Semeias propheta. iij. Reg. xiij. q̄
miſſus ad reprehendẽdũ Jeroboam
de ydolatria domum reuertens que-
dam occulta ſuperbia ipſum appre-
hendit: aſcribens meritis ſuis illa bo
na. A leone in via ſtrangulatus eſt.
O quot de iſtis ⁊c̃. Tertia ſpecies ⁊c̃.
Cum quis iactat habere quod nõ ha
bet. O quot đ his. De hac Jſa. xv. Au
diuimus ſuperbiam Moab ſuperb⁹
eſt valde. Superbia eius et arrogan
tia eius ⁊ indignatio eius. pluſqꝫ for
titudo eius. Jlle. Jſta eſt periculoſa.
ꝑcipue in his qui ſe ſanctos reputãt
⁊ ↄfidunt in illa ⁊ de facili ruunt. Fi-
gura de Petro Luc. xxij. qui de ſe ↄfi-
dens dicebat. Et ſi oportuerit me mo
ri tecum. ⁊c̃. Sup quo Ambro. vi. q. i
Jmitare. ſi petrus lapſus eſt q̄ dixe-
rat. Et ſi oẽs ſcãdalizati fuerint in te
ſed nõ ego. Quis alius de ſe ꝑſumat
Jlle. in hac fuit ille heremita q̄ a deo
hanc grãz petebat vt ipm cuſtodiret
a peccato veniali: qꝛ ſe a mortali cu-
ſtodiret. Quadã vice in ſero agnouit
mulierẽ ꝑ deſertum vagantem. Et vt
neſciretur eius pctm̃: eã occidit. Cui
demon. O heremita. Ubi eſt ſãctitas
tua. Jdeo Jere. ix. Non glorietur ſa-
piens in ſapientia ſua: nec fortis in
fortitudine ſua: nec diues in diuitijs
ſuis. Apl's. Qui ſtat videat ne cadat
Quarta ſpẽs eſt. cũ q̄s ceteris deſpe
ctis: ſingularis vult videri. Jn hac
phariſeus Luce. xviij. Grãs tibi ago
qꝛ non ſum ſicut ceteri hominum: ra
ptores: iniuſti: adulteri: velut etiam
hic publicanus. Et Mat. xviij. orta ē
diſcordia inter aplos: quis eoꝝ eſſet
maior. Unus alium deſpiciebat q̄bus
xps. Qui maior eſt vr̃m erit miniſter
veſter. O quot ſũt q̄ alios deſpiciunt.
Et de religioſis q̄ vadunt cum collo
torto vt teneanꝛ ſancti: ⁊ ſic exaltenꝛ
ad officia Hiero. ij. contra Pelagiuz.
Quãuis alijs vitijs carere poſſum⁹:
maculam hypocriſeos habere nõ poſ
ſe: aut paucoꝝ eſt aut nulloꝝ. Exem-
plũ patris Dñici qui a demone q̄ſiuit
q̄le erat pctm̃ religioſoꝝ. Rñdit hy-
pocriſis qꝛ volũt teneri ſcti ⁊ laudari
Contra. Ouid li. iij. de arte. Non na
tet in vultu dãnoſa ſuperbia veſtra.
Facetia de inceſſu cum collo torto.
Fuerunt in fouea pulli murium q̄ an-
teqꝫ exirẽt a patre ⁊ a matre edocti
fuere: ꝙ ſi qñ exire vellent de fouea
et aliq̄d viderẽt patri ⁊ matri primo
nunciarent. Una dieꝝ viderunt gal-
lũ. Aiũt patri. Vidim⁹ aial cũ corona
in capite cũ calcarib⁹ ad pedes. Nõ

timeatis aiunt: quia eſt ſocialis ⁊ vobiſcū comedet. Alia vice viderūt animal q̄ſi mortuū in terra cū capite inclinato. Aiūt patri vidimus ſic ⁊ ſic. O videatis bene: eſt nr̄ inimicus ille eſt catus. Ad ꝓpoſituz de ypocritaꝝ capitibus tortis abſtinendū eſt. Un̄ patet p̄mū. ¶ Scd̄m dr̄. ⁊c̄. Peccatū ſupbie eſt abhominādū. iij. ratione.

¶ Prima qr omīa crimina inducit.

¶ Scd̄a: qr omīs iuſtus illā fugit.

¶ Tercia: qr q̄etez mentis tollit.

¶ Prima: qr omīa crimina. ⁊c̄. Ex ſupbia omīa mala ꝓcedūt. Greg. xxxi. moraliū. Regina oīs mali: ſupbia ē. Aug. li. de natura: ⁊ gr̄a. Sine elatione ſuperbie nullū pctm̄ inuenies. Eccl'iaſt. x. Initiū oīs peccati ſupbia. Et nō eſt aliquod pctm̄ in reruz natura: q̄ tm̄ deū ⁊ ꝓximū offēdat vt ſupbia Quis mala poſſet inueſtigare huiꝰ fere peſſime. Ex hac Abſalō patrē ſuum Dauid tentauit de regno expellere: vt ip̄e rex p̄ficeret. Ex hac Romulus frēm ſuū occidit vt ſolus regnarz ex hac Julius Ceſar pſecutus eſt Pōpeiū vſq3 ad mortez: cū quo plurima bella geſſit: cupiditate iperij. Ex hac Marius romanus non contentus q̄ ſexcies fuerit conſul romanoꝝ alios deſpiciens voluit ⁊ ſeptimo eſſe violenter. Ex quo facta eſt maxima infectio inter Marium ⁊ Syllam. qui euz impedire volebant. Ex hac magnus Alexander mouit bellum: totū orientem vexauit ſuis bellis. Ex hac quot mala inter romanos ⁊ carthaginēſes ſunt ſecuta. ibi narratur q̄ dū cartago ſemp eſſet inimica romarorum. M. Cato iudicauit. q̄ totaliter eſſet ruinanda. Sed ſcipio naſica dedit ſententiam q̄ non: ne romani venirent ad inuicem in guerram. Uidens ſenatus ſententias contrarias hominum grauium: tenuerunt medium. Et creatis conſulibus Tito Mālio Catone Cenſorino: miſerunt contra cartaginenſes qui p̄ceperunt ipſis: vt incenderent ipſoꝝ naues bellicas: ⁊ ſolū ſeruarent illas de mercātia. Quod fecerunt vt in pace viuerēt. Preterea preceperunt q̄ omīa arma ad faciēduz defenſionē eſſent ſibi conſignata: fuere contenti. Preterea conſules habitis armis fecerūt p̄ceptum q̄ irent habitare: vbi placeret eis ita q̄. viij. milibꝰ diſtarent a mari quia volebant ruinare cartaginem. Audientes hoc miſerunt ſe in deſperationez deliberantes defendere ſe ⁊ mori Scipio poſuit ſe ad cāpuz cū exercitu ⁊ illaz expugnauit: ⁊ illam incenderēt ſm̄ decretuz romanū. In qua guerra tot latini ⁊ romani mortui ſunt q̄ erat difficile iudicatu ſi de illis guerris erat ridendū ⁊ plangēdū ꝓ vna pte ⁊ ꝓ alia. Ibi em̄ mortui ſunt nobiles duces ⁊ p̄ſtātes Romani. Uenias ad practicā q̄ſta ſanguis effuſio fcā eſt. Quod milia hoīm ſūt extincti. O deſolatrix ciuitatū. O bononia mat̄ ſtudioꝝ. O Janua regina maris. O aſculū. O placētia. O aſſiſiū. O viterbiuz. Ubi gl'ia vr̄a. Ubi ppl'i multitudo Ubi antiq̄ diuitie. Ex hac ciuis furrexit in ciuē: amicꝰ in amicū: ⁊ platee ciuitatū ſunt deſolate. Cogita tales Petrar. in. vi. diuinitatis. O ꝟe ſurdi nudi ⁊ fragiles iudicij ⁊ ꝯſilij expertes penitꝰ egri ac miſeri mortales. Secūdo rōe. ⁊c̄. Xp̄s cuz fctō miraculo de q̄nq3 panibꝰ voluiſſent ip̄m regē facere Jo. vi. Ab eis fugit ſupbiā vitans Moyſes cuz eēt annoꝝ. lxxxij. ⁊ mitteret̄ a dn̄o vt eēt dux popl'i: excuſauit ſe q̄ eēt imperitioris lingue Exodi. xiiij. Jeremias cuz a dn̄o mitteret̄ ad p̄dicandū dixit. ha. ha. ha. neſcio loq̄ Jeremias. i. Marcus euāgeliſta trūcauit ſibi pollicez: ne ordinaret̄ ſacerdos ex humilitate Greg. magnꝰ a ppl'o electꝰ in papā: fugit ⁊ coq̄naz fecit in ſctō Grego. ꝑ ſex mēſes. Sed q̄re tūc pontifices renuebāt papatuz. Rn̄det Uincētiꝰ in ſpeculo in lib. iij. ſpeculi moralis. Quod a tp̄e Petri vſq3 ad ſctm̄ Silueſtrū fue. xxxij. pape. q̄ ꝑ martiriū fere oēs tranſiert. Un̄ pꝰ

Sixtū diu vacauit papat⁹: et nullus ipſū volebat duplici rōne. Et q̄ ſunt Gabriel. Primo rōne mortis: q2 erāt pmi. Scdo rōne pauptatis. Sed poſt q̄ eccl'ia eſt diues facta p Conſtātinū: nullus reperit q̄ eā renuat: immo p mille vias qritur. Preterea Greg. nazāzenus epatū dimiſit: vt ſapiētie vacaret Ambro. ne pmoueret in epz meretrices ſecū vocauit vt ſic crederetur malus ſicq3 hoc ſaltē facto deſiſterēt eū ordinare. Aug. inuitus eſt ordinat⁹ hiero. cardinalatū dimiſit vt litteris in bethleē inſudaret. Uincentius cardinalatū noluit ſibi oblatū. Dñicus epatū Bernardin⁹ ſit'r. Et de monacho clareualenſi di. Gofredo; cū fuiſſet in epm elect⁹: ⁊ cogeret ab eugenio ⁊ bernard⁹ dixit. Monachus fugitiuus eſſe potero ſi me hinc eijcis. epiſcop⁹ aūt nō ero. Poſt mortē cuidā apparēs dixit. Reuelatū eſt mihi a ſctā trinitate q̄ ſi epus fuiſſez ordinat⁹: fuiſſē de numero dānatoꝝ. Jō diſ. xl. ca. Multi. Quicunq3 deſiderauerit pmatū in terra: inueniet ɔfuſionē in celo. Nec inter ſuos xpi cōputabitur q̄ de pmatu tractauerit. Jlle. Practica. Quidā ponunt obſeruātiā in calopodijs. ⁊ barbam deferre. Quidā nō comedere carnes Quidā portādo ciliciū. Cōclude q̄ ſolū eſt in vā hūilitate. Uñ Mar. xx. q̄rentib⁹ pmatū apl'is di. Neſcitis qd petatis. ¶ Tercio rōne. ⁊c. Supb⁹ eſt martyr dyaboli: ⁊ ſp hz in corde ignē ſp in cogitationib⁹ ⁊ deſiderijs. Et ſi qs ei reuerētiaz nō pbet: turbat. Qd bñ Salomō arguit. Eccle. x. Odibilis eſt corā deo ⁊ hoib⁹ ſupbia. Supbus nō pōt eſſe cū aliq̄ ſua ɔuerſatio mala. Scdm Alber. in Cō. theologie triplex eſt differētia ſupboꝝ. Quidā in diuitijs. Cōtra qs apl's. i. Thim. vi. Precipe diuitib⁹ huius ſeculi non ſuperbe ſapere. Cōſidera. O paule: q2 hō eſt mortalis: ⁊ nihil ſecum affert. Dauid in ps. Dormierūt ſomnum et nihil inuenerūt. ⁊c. Job. xxix. Jn nidulo meo moriar. Uñ dux venetoꝝ voluit p epythaphio. hoc ſolū mihi ſupeſt ſepulchrū Ambro. Non ſunt hois bona q̄ ſecū ferre nō poteſt: ſola mia comes eſt defunctoꝝ. Quidā in gñis nobilitate. O pr̄: de domo mea exiere viri clariſſimi comites / eqtes / doctores / in vtroq3 iure. Dom⁹ nr̄a noiat p totū mundū. Amicitia nr̄a ɔiuncta eſt cuz comite. Barella Johāne de la tella. Facino Cane. Sēne. cuz domo doria. Adhuc ſup ſunt archiua. cū inſtrumētis. Uñ Saluſti⁹. Cōmune maluz nobilitatis: eſt ſupbia. Qd ɔtra. hiero. Nobilitas ſūma apud deuz ē clarum eſſe ṽtutib⁹. Et Gaius flamineus contra. P. corneliuz Scipionez Ego em̄ non in aliena gl'ia: āt falſis fortune nobis nobilitatē eē exiſtimo: ſed in ppria veraq3 animi ṽtute. Ubi ſtat hominis nobilitas. Rñſio q̄ in ṽtute. aſcl'a. de hoc ſapiētia pualet theſauro ſapiēti non deſunt diuitie dum anima in malum non euitat. Quidā in pompis veſtimentoꝝ contra mulieres et alios. Practica contra mulieres. O vetule dicite q̄ſo: vbi eſt veſtra omnium pulchritudo: o helena apud grecos: o polyſenna in Troia. O dido in Carthagine. O Arotonica in Syria. O cleopatra in egypto. O Lucretia Rome. O Fauſtina prima auguſta. Ubi eſt pompa veſtra. Ubi veſtes auree: et argentee. Ubi ſunt Cathene auree. Certe in terra. De his Bernardus. O eſca vermiuz. O maſſa pulueris. O ſtulta vanitas: cur ſic extolleris. Jgnorans penitus vtrum cras vixeris. Fac bonum omnibus q̄ diu poteris. Scdm ſententiā Thom. ſuper epiſtolas pauli. Quattuor ſunt genera perſonarum que celum non poſſident. ¶ Primi voluptuoſi: qui aſperitatem vite q̄ ad vitam ducit. Unde. i. Coꝛ. xv. Caro et ſanguis regnum dei poſſidere non pñt. ¶ Scdi auari. Qm̄ porta eſt anguſta Mat. vij. Jntrat per anguſtam portā. Aſinus non intrat per portam ſtrictam:

niſi exoneretur. Auari vero volunt exonerari ab illicite acquiſitis Lu. xvij. Facilius eſt camelū tranſire ꝑ foramen acus: ꝙ diuitē intrare in regnū celoꝝ. ¶ Tercij ſunt negligentes opari Mat. vij. non omnis q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit in regnū celorum: ſed q̄ facit voluntatē patris mei qui in celis eſt. Mens em̄ nr̄a debet eſſe intenta ad ſuuendū xp̄o. ¶ Quarti vani glorioſi. et elati Joh. x. Xp̄us em̄ eſt oſtium quo intratur. Sed oſtium eſt baſſum. Unde non poteſt quis intrare niſi demiſſo capite. ſcʒ. mente humilitatis Mat. xviij. Niſi conuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli non intrabitis in regnū celoꝝ. Exemplum mulieris comitiſſe: q̄ poſt mortem apparuit ſue familiari et dixit. Heu miſera me: ſum dānata propt ornatuʒ veſtiū. Et in reſiduis bona fui Ad idem. Quidā frater nr̄ aiam femine dānate ſibi apparentis interrogauit q̄ ſunt pctā quibꝰ hoies damnant. Ad illa. homines inquit ꝑ oēm viam peccati ad infernū eunt. Sed mulieres ꝓpter quattuor genera peccatorum. Primo ꝓpter peccatū lingue dicendo malū de ꝓximo: et ſeminando diſcordias. Propter peccatū ſortilegij. Et ꝓpter erubeſcentiam pctōꝝ confitendoꝝ. Propter pctm̄ vani ornatus ⁊ pictionis. Interrogans aūt an poſſet iuuari. anima diſparuit De hoc Aſculanus. Ne femine ſtulte credatis nec vos accendit eius ficta venuſtas: ſed inſpicite quomō intus eſt vtilis ignis. mulier eſt iferni abyſſꝰ: nunꝙ dicit ſufficit. Sed ſine fine cupit. Vn̄ pater ſcōm. Tercium dicitur ꝛc̄. In p̄s. xxx. Retribuet dn̄s abundanter fac. ſup. Qđ ptʒ exemplis ſcripture Lucifer punitus eſt: quia ſupbus. Adā ⁊ Eua electi ſunt de paradiſo: quia ſupbi. Volentes edificare turrim babel. vſꝙ ad celum ſunt puniti. Pharao ſubmerſus eſt: qꝛ ſuperbus Sennacherib exercitus. clxxxv. milia ſunt interfecti. Et holofernes. Judith. vi. Et de Simone mago qui coram pplo romano voluit aſcendere in aere: punitus eſt: qꝛ cecidit in terram toto corpore colliſo. Exemplū notabile in libro de. vij. donis. Cuidam philoſopho fuere poſite iſte q̄ſtiones vt eas ſolueret. Prima. Cum quibus ſocijs erat hō: Rn̄dit cuʒ ſex. Fames ſitis: calor: frigus: infirmitas: mors. Scđa Ubi eſſet homo: Reſpondit in bello plurimo. Ante: retro: ſurſū: deorſum. Tercia q̄ſtio. Cui ſilis erit homo: Rn̄dit. Aceruo niuis q̄ ſicut a calore reſoluit: ſic hō putredine terre cinis efficit. De qua Gen̄. xviij. Cinis es ⁊ in cinerē reuerteris. Et Petrarcha iij. Triūp. mortis. O ceci: tot curre: q̄d iuuant oēs reuertimini ad antiquā matrē. Noſter poeta deſcribit ſapidā aureā ſniam. O ceci ⁊ incircumſpecti mortales: nimiū rerū caducarum cupidi vbi ſunt p̄cioſe gēme vbi lecti ꝑparati. Jdō Ber. lib. med. Dic mihi vbi ſūt amatores mundi q̄ ante pauca tp̄a nobiſcū fuerūt. Nichil ex eis remāſit niſi cineres ⁊ ꝟmes. Attēde diligēter q̄d ſunt et q̄d fuerunt. Hoies fuerūt ſicut tu riſerūt: biberūt cōederūt: duxerūt in bonis dies ſuos ⁊ in pūcto ad inferna deſcenderūt. hic caro eoꝝ ꝟmibꝰ: illic aīe ignibus deputant: donec rurſus infelici collegio colligati ſēpiternis inuoluant incēdijs q̄ ſocij fuerūt in vicijs. Quid illis ꝓfuit inanis glīa: breuis leticia: mūdi pōpa: carnis voluptas: falſe diuitie: magna familia: ⁊ magna ꝯſcia. Ubi nunc eoꝝ riſus. Ubi iocus. Ubi iactantia. Ubi arrogantia:

¶ Feria quinta ſecunde hebdomade An diuites poſſunt ſaluari.

HOmo quidaʒ erat diues ⁊ induebatur purpura: ⁊ byſſo Lu. xvi. Quare nō exprimitur nomen diuitis ſed bene pauperis: quia Lazarus.